

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022. Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Των Αγίων Πάντων».

Ιούδα αποστόλου του Θαδδαίου ή
Λεββαίου και Ιούδα αποστόλου του θα-
δέλφου, Ζωσίμου μάρτυρος, Παϊσίου ο-
σίου του μεγάλου.

έτος 15^ο Τεύχος 655

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

(Ματθ.Ι', 32-33, 37-38, 19,27-30)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

« Ο φίλων πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ
ουκ έστι μου άξιος και ο φίλων υιόν ή θυγα-
τέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος»
(Ματθ.10,32-33).

Στο σημερινό Ευαγγέλιο, αγαπητοί μου
αδελφοί, ακούσαμε φοβερά λόγια εκ του στό-
ματος του Κυρίου. Ομολογώ πως σκέφτηκα αρ-
κετές ώρες για ποιο λόγο ο Κύριος είπε τέτοια
αυστηρά λόγια. Η πρώτη μου σκέψη ήταν μή-
πως ο Κύριος δε στηρίζει την οικογένεια; Είναι
δυνατό αυτό; Δεν έχουμε λόγο, δεν πρέπει να

έχουμε, ώστε να αμφισβητήσουμε την αξία αυτών των λόγων του Κυ-
ρίου μας. Ας τολμήσω να δω τη βαθύτερη έννοια των λόγων του Κυ-
ρίου.

Είμαστε όλοι μας δημιουργήματα της Θείας αγάπης. Η αγάπη
του Θεού μας έφερε από την ανυπαρξία στην ύπαρξη. Η ίδια ανέκ-
φραστη αγάπη έκανε το Θεό να στείλει στον κόσμο το Μονογενή Υιό

Του για να μας ελευθερώσει από τα δεσμά της αμαρτίας. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει: «**Εν τούτω εφανερώθη η αγάπη του Θεού εν ημιν, ότι τον υιόν αυτού μονογενή απέσταλκεν ο Θεός εις τον κόσμον ίνα ζήσωμεν δι' αυτού**» (Ιω.Α'4,9). Είναι επόμενο στην αγάπη του Θεού ανταποκρίνεται και ο άνθρωπος με τη δική του αγάπη. Είμαστε όλοι οι άνθρωποι πλασμένοι να αγαπάμε το Θεό, είναι έμφυτος πόθος μας η αναζήτηση του Θεού. Ο Θεός είναι δημιουργός μας κι εμείς τα δημιουργήματά Του. Είναι ο πατέρας κι εμείς τα παιδιά Του. Το να Τον αγαπάμε, λοιπόν, δεν είναι απλώς εντολή Του, αλλά βαθιά ανάγκη της ύπαρξής μας. Έτσι μόνο μπορούμε να κατανοήσουμε τα λόγια του Κυρίου μας στην Καινή Διαθήκη: «**Αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου και εξ όλης της ισχύος σου**»(Μαρκ.12'30».

Η αγάπη του Θεού πρέπει να στέκεται πάνω από την αγάπη οποιουδήποτε πράγματος. Το πρώτο που ζητά ο Χριστός από τους μαθητές Του και κατ' επέκταση όσοι ανά τους αιώνες θα τον πιστεύσουν, δεν είναι απλώς η αγάπη, αλλά η **πρώτη αγάπη**. Να Τον αγαπάμε πρώτο απ' όλα και πάνω απ' όλα. Διεκδικεί την πρώτη θέση στην καρδιά μας. Δεν μας ζητά **αποκλειστικότητα αλλά προτεραιότητα** στην ιεράρχηση των αισθημάτων μας. Η αγάπη, λοιπόν, προς το Θεό πρέπει να είναι προτεραιότητά μας, από οτιδήποτε άλλο όσο πολύτιμο κι αν είναι, ακόμη να στέκεται ψηλότερα από την αγάπη και οποιονδήποτε προσώπου. Πάνω από την αγάπη του παιδιού για τον πατέρα και τη μάνα του, πάνω από την αγάπη των γονιών για τα παιδιά τους, πάνω από την αγάπη των αδελφών, των συζύγων, των φίλων και πάνω από την αγάπη προς τον εαυτό μας.

Έρχομαι, αγαπητοί αδελφοί, τώρα να κατανοήσω το πρώτο ερώτημα που σας έθεσα. Ο Χριστός μας ζητά να μην αγαπάμε τους συγγενείς μας, γονείς, αδέρφια, παιδιά, συζύγους ή τους φίλους μας; Ασφαλώς ΟΧΙ. Ο Κύριος δεν ζητά, όπως είπα, την αποκλειστικότητα αλλά την προτεραιότητα της αγάπης μας. Όλοι έχουν θέση και μερίδιο στην αγάπη μας. Ο Χριστός απλά μας λέγει πως η πρώτη θέση της αγάπης μας ανήκει σε Εκείνον. Ο Χριστός είναι ο άξονας, το κέντρο της ύπαρξής μας. Υπάρχει, λοιπόν, περίπτωση ο Χριστός μας να ζητά να αρνηθούμε την αγάπη μας προς τους συγγενείς και φίλους; Ναι

υπάρχει μία και μοναδική περίπτωση! Πότε; Όταν η αγάπη μας γι' αυτούς στέκεται εμπόδιο στην αγάπη προς το Θεό. Όταν μας ζητούν για χάρη τους να αρνηθούμε την πίστη μας προς το Χριστό, όταν γίνονται η αιτία της απομάκρυνσής μας από θέλημα του Χριστού. Σε αυτή την περίπτωση αναφέρονται τα λόγια του Κυρίου: **«ουκ ήλθον βαλείν ειρήνην, αλλά μάχαιραν, ήλθον γαρ διχάσαι άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πεθεράς αυτής»**(Ματθ.10,34-36).

Στο σημείο αυτό μου έρχεται και ένας επιπλέον λόγος για να κατανοήσουμε τα αυστηρά λόγια του Κυρίου. Αγαπητοί μου, πρέπει να έχουμε υπόψη μας, ότι η διδασκαλία του Κυρίου μας έχει σχέση και με τις δύσκολες εποχές που θα ακολουθούσαν. Είναι γνωστό από την ιστορία της Εκκλησίας μας, εποχές των διωγμών και του μαρτυρίου χιλιάδων χριστιανών. Τότε κυρίως θα δοκιμάζονταν η αγάπη των χριστιανών για το όνομά Του, όταν γονείς φανατικοί ειδωλολάτρες θα πίεζαν τα παιδιά τους μέχρι θανάτου, προκειμένου να αρνηθούν το Χριστό και την πίστη τους προς Αυτόν. Ο Κύριος με αυτά τα λόγια Του τους βγάζει από το δίλημμα το τι να πράξουν. Να δείξουν υπακοή στους γονείς τους και να παραμείνουν ειδωλολάτρες ή να φύγουν από τους γονείς τους και να ακολουθήσουν το Χριστό; Μόνο, λοιπόν, μια περίπτωση υπάρχει, που η κατάλυση των οικογενειακών δεσμών επιτρέπεται, που είναι ευλογημένη από το Θεό, όταν άνθρωπος μέλος οικογενείας έχει να διαλέξει ανάμεσα στο Χριστό και την οικογένειά του. Πιστεύω πως είναι πάντως σπάνιο φαινόμενο ένα τέτοιο δίλημμα στην εποχή μας. Ο Χριστός εν κατακλείδι πρέπει να είναι για τον χριστιανό το παν. Το τι προσέφερε στον άνθρωπο ο Θεός, δεν του τα πρόσφερε κανείς, ούτε ο πατέρας, ούτε η μητέρα, ούτε ο αδελφός ή η αδελφή, ούτε σύζυγος και φίλοι. Ο ιερός Χρυσόστομος γράφει: **«Επειδή μεγάλα κομίζων ήλθον αγαθά, μεγάλην απαιτώ και την υπακοήν και την διάθεσιν»**.

Ας τα έχουμε αυτά κατά νου σήμερα και ας τα προσφέρουμε ως θυμίαμα ευωδίας στη μνήμη των αγίων Πάντων, που χάρη της αγάπης του Χριστού θυσίασαν την αγάπη των γονέων τους και των κατά σάρκα αδελφών τους. Η Εκκλησία μας σήμερα τιμά και την προσφορά των αγίων Πάντων υπέρ του Κυρίου, αλλά και της ανθρωπότητας. Η σημερινή γιορτή των αγών Πάντων έρχεται σαν απόδειξη

του έργου της Εκκλησίας, της ενέργειας του Αγίου Πνεύματος στον κόσμο, γιατί μας παρουσιάζει τους καρπούς της σποράς εκείνης, το θερισμό από όλες τις χώρες του κόσμου από τους Αποστόλους, τους επώνυμους και ανώνυμους αγίους της Εκκλησίας μας.

Ένας άλλος λόγος σύστασης της σημερινής εορτής είναι πως πολλοί άγιοι είναι γνωστοί και τιμώνται με γιορτές και πανηγύρια από την Εκκλησία. Το Άγιο Πνεύμα όμως και σε πολλούς άλλους εκκένωσε και τους καθαγίασε. Έμειναν όμως άγνωστοι και αφανείς, αυτούς, λοιπόν, τους αγνώστους αγίους τιμά σήμερα η Εκκλησία.

Ένας τρίτος λόγος για την τιμή των αγίων Πάντων προβάλλεται από το Συναξαριστή. Όλοι οι άγιοι, όσοι χωριστά τιμώνται θα ήταν επιβεβλημένο να συναθροιστούν σε μια κοινή εορτή, για να δειχθεί με αυτόν τον τρόπο, ότι όλοι μαζί για ένα Χριστό αγωνίστηκαν, σε ένα κοινό στάδιο, το στάδιο της χριστιανικής αρετής. Για να είναι έτσι η κοινή εορτή κοινή παρόρμηση στους πιστούς, που πιστεύουν στον ίδιο Χριστό και είναι δούλοι του ίδιου Θεού και αγωνίζονται στον ίδιο στίβο της κατά Χριστό πολιτείας. Παρόρμηση και ελπίδα ότι τη δόξα εκείνων θα κατακτήσουν και οι σημερινοί αγωνιστές, που πιστεύουν ακόμη ότι η εορτή αυτή θα είναι αύριο και δική μας γιορτή, όταν η χάρη του Θεού μας καλέσει στο μακάριο κόσμο της θριαμβεύουσας στον ουρανό Εκκλησίας. Τα πραγματικά τέκνα της Εκκλησίας με αυτή την ελπίδα ζουν.

Ας συγκεντρώσει ο καθένας μας την προσοχή στους αγίους που έλκουν την ψυχή μας και ας πάρει από αυτούς τα μαθήματα της ζωής. Η προσκύνησή τους δε θα είναι άδεια λόγια, αλλά μια ζωντανή μαρτυρία για την αλήθεια και ταυτόχρονα μια μεταμόρφωση στις καρδιές και στις ζωές μας. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τους αγίους αλλά και για σύγχρονους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν σφραγίσει τις ζωές μας με την ευγένεια και το ύψος του πνεύματός τους και την αγνότητα της ζωής τους. Τέτοιους αγίους είχε, έχει και θα έχει για πάντα η Εκκλησία μας.

Εμείς, είθε δια πρεσβειών των αγίων Πάντων, να αγαπάμε το Χριστό μας, τουλάχιστον όσο αγαπάμε τους γονείς μας ή τα παιδιά μας. Αυτή τη θερμή και γνήσια αγάπη προς τον Κύριό μας μακάρι όλοι να αποκτήσουμε. ΑΜΗΝ.